

Kristus sekotāji

Elders Valters F. Gonzales

no Septiņdesmito prezidija

Pagājušā gada oktobrī mēs ar sievu pavadījām elderu Nīlu L. Andersenu un māsu Andersenu uz jauna tempļa celtniecības uzsākšanas svinīgu atklāšanu Kordovā, Argentīnā. Kā ierasts, pēc ceremonijas notika preses konference. Kāda žurnāliste, kura nebija mūsu Baznīcas locekle, izteicās, ka viņa ir pamanījusi, cik labi vīrieši izturas pret savām sievām. Tad viņa negaidīti pajautāja: „Vai tā ir patiesība vai ilūzija?” Es esmu pārliecināts, ka viņa redzēja un sajuta kaut ko atšķirīgu mūsu Baznīcas locekļu starpā. Iespējams, viņa saskatīja mūsu Baznīcas locekļu vēlēšanos sekot Kristum. Šāda vēlēšanās piemīt Baznīcas locekļiem visā pasaulē. Tajā pat laikā miljoniem cilvēku, kuri nav Baznīcas locekļi, arī ir vēlēšanās sekot Viņam.

Nesen mūs ar sievu iespaidoja ļaudis, kurus mēs redzējām Ganā un Nigērijā. Lielākoties viņi nav Baznīcas locekļi. Mēs bijām laimīgi, redzot viņu vēlēšanos sekot Kristum, kas izpaudās daudzās viņu sarunās mājās, uz viņu mašīnām, uz sienām un uz ziņojumu dēļiem. Mēs nekad nebijām redzējuši tik daudz kristiešu baznīcu līdzās citu citai.

Mums kā pēdējo dienu svētajiem ir pienākums aicināt miljoniem šādu cilvēku nākt un redzēt, ko mūsu Baznīca var pievienot tam labajam, kas viņiem jau ir. Ikviens cilvēks katrā kontinentā, klimata zonā vai kultūrā var pats uzzināt, ka pravietis Džozefs Smits vīzijā redzēja Tēvu un Dēlu. Viņi var uzzināt, ka debesu vēstneši atjaunoja priesterību un ka Mormona Grāmata ir vēl viena liecība par Jēzu Kristu. Ēnoha vārdiem: „Taisnība tiks sūtīta lejā no debesīm; un patiesība tiks sūtīta no zemes, lai nestu liecību par Tēva Vienpiedzimušo.”¹

Glābējs ir apsolījis: „Kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma.”² Kristus sekotāji savu dzīvi veido pēc Glābēja parauga un staigā gaismā. Divas iezīmes var mums palīdzēt apzināties, cik lielā mērā mēs sekojam Viņam. Pirmkārt, Kristus sekotāji ir mīloši cilvēki. Otrkārt, Kristus sekotāji noslēdz un tur derības.

Pirmā iezīme — būt mīlošiem — iespējams, ir viena no lietām, ko žurnāliste Kordovā pamanīja Baznīcas locekļu starpā. Mēs sekojam Kristum tāpēc, ka mēs mīlam Viņu. Kad mēs sekojam Pestītājam mīlestībā, mēs sekojam Viņa piemēram. Mīlestībā Glābējs bija paklausīgs Tēva gribai visos apstākļos. Mūsu Glābējs bija paklausīgs pat tad, kad tas prasīja lielas fiziskās un emocionālās sāpes, pat tad, kad tika sist ar pātagu un izsmiets, pat tad, kad Viņa ienaidnieki Viņu mocīja un Viņa draugi Viņu pameta. Izpirkšanas upuris, ko īstenoja tikai Glābēja misija, ir lielākā mīlestības izpausme. „Mūsu sods *bija* uzlikts viņam mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti.”³

Kā Kristus sekojam Tēvam visos apstākļos, arī mums jāseko Viņa Dēlam. Ja mēs to darām, tad nav svarīgi, ar kādām vajāšanām, ciešanām, bēdām vai dzeloni miesā⁴ mēs saskaramies. Mēs neesam vieni. Kristus mums palīdzēs. Viņa sirsnīgā žēlastība mūs padarīs spēcīgus jebkuros apstākļos.⁵

Sekošana Kristum var nozīmēt pamest daudz dārgu lietu, kā tas bija moābieteī Rutei. Būdama jaunpievērstā, mīlestībā pret Dievu un Naomiju, viņa atstāja visu, lai dzīvotu pēc savas ticības.⁶

Tā var nozīmēt arī pretošanos dzīves likstām un kārdinājumiem. Jāzepe jaunībā tika pārdots verdzībā. Viņam tika atņemts viss, ko viņš mīlēja. Vēlāk viņš tika kārdināts būt nešķīsts. Viņš pretojās kārdinājumam un teica: „Kā lai es darītu tik lielu ļaunumu un grēkotu pret Dievu?”⁷ Viņa mīlestība pret Dievu bija spēcīgāka par jebkurām dzīves likstām vai kārdinājumu.

Šodien mums ir mūsdienu Rutes un Jāzepe visā pasaulē. Kad brālis Džimijs Olvera no Gvajakilas, Ekvadoras, saņēma savu misijas aicinājumu, viņa ģimenei bija lielas grūtības. Tajā dienā, kad viņš devās prom, viņam pateica, ka, ja viņš izies pa durvīm, viņš zaudēs savu ģimeni. Ar salauztu sirdi viņš izgāja pa durvīm. Kamēr viņš bija savā misijā, viņa māte viņu lūdza palikt misijā ilgāk, jo viņi saņēma ļoti daudz svētību. Tagad brālis Olvera kalpo par staba patriarhu.

Patiešām mīlošais Kristus dod mums nepieciešamo spēku, lai sekotu Viņam. Tas Kungs mums to pats parādīja, kad Viņš trīs reizes vaicāja Pēterim: „Vai tu Mani mīli?” Pēc tam, kad Pēteris skaļi apliecināja Savu mīlestību pret Viņu, Tas Kungs pastāstīja Pēterim par gaidāmajām grūtībām. Tad tika dota pamācība: „Seko Man!” Jautājums, ko Glābējs uzdeva Pēterim, var tikt uzdots arī mums: „Vai tu Mani mīli?” Tad seko aicinājums rīkoties: „Seko Man!”⁸

Mīlestībai ir ļoti spēcīga ietekme mūsu sirdīs mūsu centienos būt paklausīgiem. Mīlestība pret mūsu Glābēju mūs iedvesmo turēt Viņa baušļus. Mīlestība pret māti, tēvu vai dzīvesbiedru arī var iedvesmot, lai mēs paklausītu evaņģēlija principiem. Tas, kā mēs izturamies pret citiem, atspoguļo to, cik lielā mērā mēs sekojam mūsu Glābēja norādījumam — mīlēt citam citu.⁹ Mēs Viņam parādām savu mīlestību, kad mēs tajā pārstājam netaisni atbalstīt citus, kad mēs esam „pilnīgi godīgi un taisnīgi visās lietās”¹⁰ un kad mēs noslēdzam un turam derības.

Izpirkšana ir otra iezīme, kas raksturīga Kristus sekotājiem, — derību noslēgšana un turēšana pēc Viņa sniegtā parauga. Moronijs norādīja: „Caur Kristus asins izliešanu, kas ir Tēva derībā, lai piedotu jūsu grēkus, tad jūs kļūstat svēti, neaptraipīti.”¹¹

Pravietis Džozefs Smits mācīja, ka pat pirms šīs Zemes izveidošanas derības tika noslēgtas debesīs.¹² Arī senatnes pravieši un patriarhi noslēdza derības.

Glābējs pats sniedza piemēru. Viņš tika kristīts, lai piepildītu visu taisnību, ko veiks cilvēks ar atbilstošām pilnvarām. Ar Savu kristīšanos Glābējs liecināja Tēvam, ka Viņš būs paklausīgs, turot visus Tēva baušļus.¹³ Tāpat kā sendienās, arī mēs tagad sekojam Kristum un noslēdzam derības caur priesterības priekšrakstiem.

Derību noslēgšana ir kaut kas, ko miljoniem cilvēku, kuri nav mūsu Baznīcas locekļi, var pievienot tam labajam, kas viņiem jau ir. Derību noslēgšana ir mīlestības izpausme. Tas ir veids, kā pateikt Viņam: „Jā, es Tev sekošu, jo es Tevi mīlu.”

Derības ietver apsolījumus, „patiesi mūžīgās dzīves, svētības”.¹⁴ Visas lietas strādās kopā mūsu labumam, ja mēs atcerēsimies savas derības.¹⁵ Tās ir jānoslēdz un jātur, lai pilnībā saņemtu to apsolītās svētības. Mīlestība pret Glābēju un savu derību atcerēšanās mums palīdzēs tās ievērot. Svētā Vakarēdiena pieņemšana ir viens veids, kā tās atcerēties.¹⁶ Vēl viens veids ir tempļa bieža apmeklēšana. Es atceros kādu jaunu laulātu pāri Dienvidamerikā, kuri vēlējās šķīrties, jo

nevarēja sadzīvot. Kāds priesterības vadītājs deva viņiem padomu apmeklēt templi un pievērst sevišķu vērību vārdiem un solījumiem, kas tur tiek doti. Viņi to darīja, un viņu laulība tika izglābta. Mūsu derību spēks ir lielāks par jebkuru izaicinājumu, ar ko mēs sastopamies vai varētu sastapties.

Tie Baznīcas locekļi, kuri neesat aktīvi evaņģēlijā, lūdzu, atgriezieties. Sajūti svētības, kas nāk no derību atcerēšanās un atjaunošanas caur Vakarēdienu un tempļa apmeklēšanu. Tāda rīcība ir mīlestības izpausme un parāda labprātību būt patiesiem Kristus sekotājiem. Tā jūs kvalificēs visu apsolīto svētību saņemšanai.

Tie, kuri neesat Baznīcas locekļi, es jūs aicinu izrādīt ticību, nožēlot grēkus un sagatavoties kristību derības saņemšanai Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā. Tā darot, jūs parādīsiet savu mīlestību pret mūsu Debesu Tēvu un savu labprātību sekot Kristum.

Es liecinu, ka mēs esam laimīgāki, kad mēs dzīvojam pēc Jēzus Kristus evaņģēlija mācībām. Cenšoties sekot Viņam, mēs saņemsim Debesu svētības. Es zinu, ka Viņa apsolījumi tiks piepildīti, ja mēs noslēgsim un turēsim derības un kļūsim par patiesiem Kristus sekotājiem. Es liecinu par Viņa lielo mīlestību pret katru no mums un to daru Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

Atsauces

1. Skat. Mozus 7:62.

2. Jāņa 8:12.

3. Jesajas 53:5.

4. 2. korintiešiem 12:7.

5. Skat. 1. Nefija 1:20.

6. Skat. Rutes 1:16.

7. Skat. 1. Mozus 39:7–9.

8. Skat. Jāņa 21:15–19.

9. Skat. Jāņa 13:35.

10. Almas 27:27.

11. Moronija 10:33.

12. Skat. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith (2007), 42; skat. arī Spencer W. Kimball, „Be Ye Therefore Perfect” (uzstāšanās dievkalpojumā Soltleika Reliģijas institūtā, 1975. g. 10. janv.): „Pirms mēs ienācām šajā mirstīgajā dzīvē, mēs noslēdzām derības, svētas derības Debesīs. ... Mēs esam noslēguši derības. Mēs tās noslēdzām, pirms pieņemām savu stāvokli šeit uz Zemes.”

13. Skat. 2. Nefija 31:5–7.

13. Ābrahāma 2:11.

14. Skat. Džons A. Vidsovs, „Temple Worship” (lekcija, Soltleiksitijas Aktu zāle, 1920. g. 12. okt.), 10. lpp.: „Derība piedod patiesībai dzīvību un šo balvu padara par iespējamu visiem tiem, kuri atbilstoši pielieto zināšanas.”

15. Skat. Mācība un Derības 90:24.

16. Skat., piem., 3. Nefijs 18:7–11.